

велика та богіна Артеміда
мачне да се почита за ні-
що, и ще да се разваля ней-
но то величество, коа̀то сич-
ка та Асія и (сичка та) все-
леннаа почита.

28 Като чбха това, раз-
гнѣваха се по премно̀гѡ и
начнаха да выкатѡ, и го-
ворѣха: велика ѣ Артеміда
Ѳѣсскаа.

29 И напжани се сичкѡ
градѡ съ матѣжѡ. а̀ онѡ на-
летѣха ѣдинодушнѡ на по-
зорище то, и гравнаха Гаїа
и Арїстѡрха Македонанѡ те,
които бѣха дръгарѣ Павлови.

30 Я Павелѡ искаше да
влѣзе въ народатѡ, но не
уставиѡ го оученицѡ те.

31 И нѣкои ѡ Асійски те
начланицѡ, понеже мѡ бѣха
прїатели, пратиѡ мѡ вѣсть,
и молаха го да не вдава се-
ке си на позорище то.

32 И ѣдни дръго нѣщо
выкаха (а̀ дръги дръго): за-
що̀ то собранїе то беше смѡ-
щѣно. и по̀ много то ѡ нѡхѡ
не знаѣха за каквѡ са се и
собрали.

33 И ѡ народатѡ избраха
Александра, когото предло-
жиѡ Іудаѣ се те: а̀ Александрѡ
помаха̀ съ ржка̀ та, и иска-
ше да говори народѡ.

34 Но като раздѣмѣха че
ѣ Іудѣаннѡ, кѡде ѣдинѡ
гласѡ ѡ сички те коїто вы-
каха (оу̀ гласѡ) ко̀лко до

два часа: велика ѣ Артемѡ
да Ѳѣсскаа.

35 И като оу̀смри град-
скѡ книжникѡ народатѡ,
рече: мѡжѣ Ѳѣсскин, и кой
ѣ онѡй человекѡ дето не
знаѣ, защѡ Ѳѣсскѡ градѡ
ѣ служитель на велика та
богіна Артеміда, и на іду-
лѡ и, коїто ѣ падналь ѡ
діа;

36 Понеже прочее кезѡ всѡ-
кое прекословіе това (нѣщо)
ѣ така̀, трѣбѡва виѣ да се
оу̀тишите, и да не напра-
вите нищо безчинно.

37 Защото̀ сте довели тіа
человекѡ, коїто ни то ѡ
Артемїдиншатѡ храмѡ са
нѣщо оу̀крали. ни то боги-
на та ваѡа хѡлатѡ.

38 Яко Димїтрїй, и хѡ-
дожницѡ те коїто са съ не-
го, иматѡ съ нѣкого сѡдѡ,
има дни оу̀речѣни за сѡдѡ,
има и Яноу̀пати: да тра-
сатѡ сѡдѡ ѣдинѡ на дръ-
гиго.

39 Яко ли за дръги (нѣ-
кои ракотѡ) трасите, (сѡдѡ)
онѡ мѡжатѡ да се разсѡ-
датѡ въ законшатѡ со-
борѡ.

40 Защото̀ сме въ вѣдѡ
да ны не намѣратѡ виновнѡ
за днѣшнїатѡ вѣнтѡ. кога̀-
то нѣма нїкоа̀ причина, за
коа̀то да мѡžeme да даде-
ме ѡговорѡ за това̀ воз-
вѣненїе. И като рече това̀,